

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ ดังต่อไปนี้

1. เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การดำเนินการต่างๆ ในรูปแบบหรือช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ และให้ถือว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมาย (เพิ่มมาตรา ๓/๑ มาตรา ๓/๒ และมาตรา ๓/๓)
2. เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างเข้าเป็นสมาชิกกองทุน เว้นแต่ลูกจ้างจะปฏิเสธการเป็นสมาชิกของกองทุน (เพิ่มมาตรา ๕ วรรคสอง)
3. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติให้ทรัพย์สินของกองทุนประกอบด้วยทรัพย์สินของลูกจ้างที่โอนย้ายมาจากกองทุนอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการออมและเป็นหลักประกันเพื่อการเกษียณอายุด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗/๑ (๖))
4. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติให้นายทะเบียนประกาศกำหนดรายการอื่นๆ ในข้อบังคับของกองทุนได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑๑))
5. เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้นายทะเบียนมีอำนาจประกาศกำหนดรายละเอียดของข้อบังคับของกองทุนและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจดทะเบียนและแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับของกองทุน (เพิ่มมาตรา ๙/๑)
6. เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้นายจ้างยื่นรายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกองทุนต่อนายทะเบียน ผู้จัดการ และบุคคลอื่นใดตามที่นายทะเบียนประกาศกำหนด (เพิ่มมาตรา ๙/๒)
7. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการจ่ายเงินสะสมและเงินสมทบไว้เป็นการเฉพาะ กรณีเป็นกองทุนที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ โดยให้เป็นไปตามที่นายทะเบียนประกาศกำหนด และในกรณีที่นายจ้างส่งเงินเข้ากองทุนล่าช้ากว่าสามวันทำการให้นายจ้างจ่ายเงินเพิ่มให้แก่กองทุนในระหว่างเวลาที่ส่งล่าช้าในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ส่งล่าช้านั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐)
8. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในกรณีที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจ สาธารณภัย หรือเหตุการณ์ใดที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้ลูกจ้างหรือนายจ้างหยุด ลดหย่อน หรือเลื่อนการส่งเงินเข้ากองทุนได้คราวละไม่เกินหนึ่งปี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐/๑)
9. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในกรณีที่ลูกจ้างไม่แสดงเจตนาเลือกนโยบายการลงทุน ให้ผู้จัดการกองทุนลงทุนหรือหาผลประโยชน์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖)

๑๐. เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับรายละเอียดการบันทึกรายได้และค่าใช้จ่ายของกองทุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด รวมทั้งให้นำหลักเกณฑ์ดังกล่าวใช้บังคับกับการบันทึกรายได้และค่าใช้จ่ายของกองทุนนายจ้างเดี่ยว โดยอนุโลม (เพิ่มมาตรา ๑๗ วรรคสองและวรรคสาม)

๑๑. เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจัดการเงินกรณีผู้มีสิทธิได้รับเงินไม่มารับเงินจากกองทุน (เพิ่มมาตรา ๒๙/๑)

๑๒. เพิ่มบทบัญญัติรองรับกองทุนที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ (เพิ่มหมวด ๓/๑ บทบัญญัติเพิ่มเติมสำหรับกองทุนที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ มาตรา ๒๙/๒ และมาตรา ๒๙/๓)

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๗๗ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติให้รัฐพึงปรับปรุงกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพโดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน ประกอบกับพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ มีบทบัญญัติบางประการที่อาจไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ไม่ทันสมัย และไม่รองรับต่อความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและพัฒนาการของกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ เพื่อให้การดำเนินการของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพซึ่งปัจจุบันเป็นการออมภาคสมัครใจ มีความสอดคล้องและเป็นส่วนหนึ่งของการออมภาคบังคับตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ ลดภาระซ้ำซ้อนและสร้างความชัดเจนทางกฎหมายให้กับนายจ้างที่จัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็นสวัสดิการแก่ลูกจ้างอยู่แล้ว รักษาความต่อเนื่องของการออมรองรับการเกษียณให้แก่ลูกจ้าง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

-ร่าง-
พระราชบัญญัติ
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ...

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้
กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “กองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ” ระหว่างบทนิยาม
คำว่า “กองทุนหลายนายจ้าง” และ “ค่าจ้าง” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

“กองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ” หมายความว่า กองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓/๑ มาตรา ๓/๒ และมาตรา ๓/๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐

“มาตรา ๓/๑ การขออนุญาต การอนุญาต การรายงาน การส่งหรือยื่นเอกสาร การบอกกล่าว การจัดทำข้อมูล การสั่ง การเปิดเผย การลงลายมือชื่อ การชำระราคา การรับชำระราคา หรือการดำเนินการอื่นใด ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการในรูปแบบหรือช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยให้ถือว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว เว้นแต่นายทะเบียนจะประกาศกำหนดเป็นอย่างอื่น

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ คำว่า “ขออนุญาต” และ “อนุญาต” ให้มีความหมายเช่นเดียวกับบทนิยามของคำดังกล่าวที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๓/๒ ในกรณีที่บทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ต้องบอกกล่าว แจ้งความ ประกาศ เปิดเผย หรือโฆษณาข้อความใด ๆ ให้บุคคลอื่นหรือประชาชนทราบในหนังสือพิมพ์รายวัน สิ่งตีพิมพ์อื่นใด หรือ ณ สถานที่ใด ๆ ให้กระทำในรูปแบบหรือช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่นายทะเบียนจะประกาศกำหนดเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๓/๓ เพื่อให้เหมาะสมกับการดำเนินการตามมาตรา ๓/๑ และมาตรา ๓/๒ นายทะเบียนอาจกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการปฏิบัติตามมาตราดังกล่าว โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการดำเนินการ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ ความน่าเชื่อถือ การเก็บรักษาข้อมูล ความสะดวกของประชาชน และต้นทุนของภาครัฐ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

“เพื่อให้ลูกจ้างได้รับประโยชน์จากการมีกองทุนเป็นหลักประกันตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างสมัครเข้าเป็นสมาชิกของกองทุน เว้นแต่ลูกจ้างจะปฏิเสธการเป็นสมาชิกของกองทุน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) ทรัพย์สินของลูกจ้างที่โอนย้ายมาทั้งจำนวนจากกองทุนเดิม กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกองทุนอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการออมและเป็นหลักประกันเพื่อ

การเกษียณอายุ ทั้งนี้ การโอนย้ายทรัพย์สินดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่ นายทะเบียนประกาศกำหนด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๑๑) ของวรรคหนึ่งในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๑) รายการอื่น ๆ ตามที่นายทะเบียนประกาศกำหนด”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙/๑ และมาตรา ๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐

“มาตรา ๙/๑ ให้นายทะเบียนมีอำนาจประกาศกำหนดรายละเอียดของข้อบังคับของ กองทุน ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการในการจดทะเบียน การแก้ไข หรือเพิ่มเติมข้อบังคับของกองทุน

มาตรา ๙/๒ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายจ้าง ยื่นรายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกองทุนต่อนายทะเบียน ผู้จัดการ และบุคคลอื่นใดตามที่นายทะเบียน ประกาศกำหนด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้าง ให้ลูกจ้างจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนโดยให้ นายจ้างหักจากค่าจ้าง และให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดในข้อบังคับของ กองทุน ซึ่งการจ่ายเงินสะสมและเงินสมทบต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละสองแต่ไม่เกินกว่าร้อยละสิบห้าของ ค่าจ้าง เว้นแต่กรณีเป็นกองทุนตามหมวด ๓/๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามมาตรา ๒๙/๓

ให้นายจ้างส่งเงินตามวรรคหนึ่งเข้ากองทุนภายในสามวันทำการ นับแต่วันที่มีการจ่าย ค่าจ้าง ในกรณีที่นายจ้างส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบเข้ากองทุนล่าช้ากว่าสามวันทำการ ให้นายจ้างจ่ายเงิน เพิ่มให้แก่กองทุนในระหว่างเวลาที่ส่งล่าช้าในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบ ที่ส่งล่าช้านั้น

มาตรา ๑๐/๑ ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่าท้องที่หนึ่งท้องที่ใดเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ สาธารณภัย หรือเหตุการณ์ใดที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนด ประเภทธุรกิจ ระยะเวลา หรือเงื่อนไขใด เพื่อให้ลูกจ้างหรือนายจ้างหยุด ลดหย่อน หรือเลื่อนการส่ง เงินสะสมหรือเงินสมทบเข้ากองทุนได้คราวละไม่เกินหนึ่งปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ในการลงทุนหรือหาผลประโยชน์ของกองทุน ให้ผู้จัดการกองทุนนำเงินสะสมและเงินสมทบไปลงทุนหรือหาผลประโยชน์ตามนโยบายการลงทุนที่ลูกจ้างได้แสดงเจตนาไว้ในกรณีที่ลูกจ้างไม่แสดงเจตนาเลือกนโยบายการลงทุน ให้ลงทุนหรือหาผลประโยชน์ตามที่หลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“รายละเอียดการบันทึกที่รายได้และค่าใช้จ่ายของกองทุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

ให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับกับการบันทึกที่รายได้และค่าใช้จ่ายของกองทุนนายจ้างเดียว โดยอนุโลม”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐

“มาตรา ๒๙/๑ ในกรณีที่ผู้จัดการกองทุนแจ้งให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิได้รับเงินจากกองทุนมารับเงิน ให้บุคคลดังกล่าวมารับเงินโดยไม่ชักช้า หากล่วงพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้วผู้นั้นไม่มารับเงิน หรือผู้จัดการกองทุนไม่สามารถติดต่อให้มารับเงินได้ ให้ผู้จัดการกองทุนคงเงินนั้นไว้ในกองทุนต่อไป และเมื่อพ้นระยะเวลาสิบปี ให้เงินดังกล่าวตกเป็นของกองทุน”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๓/๑ บทบัญญัติเพิ่มเติมสำหรับกองทุนที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ มาตรา ๒๙/๒ และมาตรา ๒๙/๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐

“หมวด ๓/๑

บทบัญญัติเพิ่มเติมสำหรับกองทุนที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตาม
กฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ

มาตรา ๒๙/๒ ในกรณีที่มีการจัดตั้งกองทุนที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ ให้นายจ้างและลูกจ้างได้รับยกเว้นไม่ต้องจ่ายเงินสมทบและเงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ

มาตรา ๒๙/๓ ให้นายทะเบียนมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับกองทุนที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ ดังนี้

- (๑) การจ่ายเงินสะสมของลูกจ้างและเงินสมทบของนายจ้างเข้ากองทุน
- (๒) การคำนวณผลประโยชน์ และการจ่ายเงินเมื่อลูกจ้างสิ้นสมาชิกภาพ โดยผู้จัดการกองทุน
- (๓) การดำเนินการหรือเรื่องอื่นใด เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในหมวด ๕ บทกำหนดโทษมาตรา ๓๒ ถึงมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๕
บทกำหนดโทษและอายุความ

ส่วนที่ ๑
โทษอาญา

มาตรา ๓๒ นายจ้างผู้ใดยื่นรายงานตามมาตรา ๙/๒ เป็นเท็จในสาระสำคัญหรือปกปิดข้อความจริงที่ควรบอกให้แจ้งในสาระสำคัญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือขัดขวางนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ส่วนที่ ๒ โทษปรับเป็นพินัย

มาตรา ๓๔ กองทุนใดไม่ใช้ชื่อซึ่งมีอักษรไทยว่า “กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ” นำหน้า และ “ซึ่งจดทะเบียนแล้ว” ต่อท้าย หรือใช้ชื่อเป็นอักษรต่างประเทศ แต่ไม่ใช้คำซึ่งมีความหมายดังกล่าว ในดวงตรา ป้ายชื่อ จดหมาย ใบแจ้งความหรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจของกองทุน ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๕ ผู้ใดใช้ชื่อซึ่งมีอักษรไทยประกอบว่า “กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ” นำหน้า และ “ซึ่งจดทะเบียนแล้ว” ต่อท้าย หรือใช้ชื่อเป็นอักษรต่างประเทศซึ่งมีความหมายดังกล่าวในดวงตรา ป้ายชื่อ จดหมาย ใบแจ้งความหรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจโดยมิได้เป็นกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละหนึ่งพันบาท ตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๓๖ คณะกรรมการกองทุนใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๕ วรรคสาม หรือมาตรา ๒๖ หรือแต่งตั้งบุคคลซึ่งไม่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ เป็นผู้จัดการกองทุน ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๓๗ ผู้จัดการกองทุนใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๒ ทวิ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๓/๑ มาตรา ๒๓/๒ มาตรา ๒๓/๔ หรือมาตรา ๒๔/๓ ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสามแสนบาท และปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๓๘ นายจ้างผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๓๙ นายจ้างผู้ใดยื่นรายงานต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๙/๒ ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท และปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละหนึ่งพันบาทตลอดระยะเวลาที่ยังไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่คณะกรรมการกองทุนกระทำความผิดตามมาตรา ๓๖ ถ้าการกระทำความผิดของคณะกรรมการกองทุนนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการผู้ใด หรือในกรณีที่กรรมการดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการ จนเป็นเหตุให้คณะกรรมการกองทุนนั้นกระทำความผิด กรรมการผู้นั้นต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการเปรียบเทียบความผิดและอายุความ

มาตรา ๔๑ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามมาตรา ๓๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

คณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้มีจำนวนสามคนซึ่งคนหนึ่งต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อคณะกรรมการได้ทำการเปรียบเทียบคดีใด และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

มาตรา ๔๒ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ามิได้ฟ้องต่อศาลหรือมิได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการทำการเปรียบเทียบตามมาตรา ๔๑ ภายในสองปีนับแต่วันที่นายทะเบียนวินิจฉัยว่ามี การกระทำความผิดเกิดขึ้นและรู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่มีการกระทำความผิดนั้น เป็นอันขาดอายุความ”

มาตรา ๑๕ บรรดาบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ที่กำหนดให้มีโทษอาญาหรือโทษปรับเป็นพินัย หรือที่กำหนดให้ การขออนุญาตหรือการอนุญาตหรือการปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าว ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการ ที่กำหนดหรือประกาศกำหนด มิให้ใช้ในทางที่เป็นผลร้ายแก่บุคคลจนกว่านายทะเบียน พร้อมที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัตินั้น หรือจนกว่าจะมีประกาศ คำสั่ง ระเบียบ ที่ออกตามบทบัญญัตินั้น

มาตรา ๑๖ บรรดาความผิดทางพินัยที่เคยเป็นความผิดอาญา และได้กระทำความผิดนั้น ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีอายุความตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่เปลี่ยน เป็นความผิดทางพินัยดังกล่าว

มาตรา ๑๗ บรรดาความผิดทางพินัยที่เคยเป็นความผิดอาญา ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ แล้วแต่กรณี

(๑) ถ้าอยู่ในระหว่างการดำเนินการของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ ให้ถือว่าผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย และดำเนินการปรับเป็นพินัยตามกฎหมายดังกล่าว

(๒) ถ้าอยู่ในระหว่างการดำเนินการของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ส่งเรื่องไปให้นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเพื่อดำเนินการต่อไป

(๓) ถ้าอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล ให้ศาลพิจารณาปรับเป็นพินัยตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย

มาตรา ๑๘ ผู้ใดต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดอาญาที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย ให้ผู้นั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดนั้น ถ้าผู้นั้นยังถูกกักขังแทนค่าปรับอยู่ ก็ให้การกักขังนั้นสิ้นสุดลง และค่าปรับที่ยังไม่ได้ชำระให้เป็นอันพับไป

มาตรา ๑๙ บรรดาประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศนายทะเบียน คำสั่ง และหนังสือเวียนที่ออกตามพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศนายทะเบียน คำสั่ง และหนังสือเวียนที่ออกตามพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี